

Chương 66

Chinita Macri tức phát điên. Cô đang ngồi trên hàng ghế sau, chiếc xe hòm của hãng BBC đang đỗ ở góc phố Via Tomacelli.

Gunther Glick đang ngắm soi bản đồ thành Rome, rõ ràng là đã bị mất phương hướng. Đúng như cô e ngại, người báo tin bí hiểm kia đã gọi lại, và lần này họ đã có thông tin cụ thể.

- Piazza Del Popolo. - Glick lẩm bẩm. - Đó là nơi chúng ta cần đến. Ở đó có nhà thờ, và bên trong là bằng chứng.

- Bằng chứng gì? - Chinita dùng tay lau ống kính máy quay, quay sang hỏi - Bằng chứng rằng một vị Hồng y Giáo chủ đã bị giết hại à?

- Anh ta nói chính xác như thế đấy.

- Anh tin anh ta thật đấy à?

Như bao lần khác, Chinita ước gì cô được là người đưa ra quyết định. Tuy nhiên, kỹ thuật viên camera luôn luôn phải tuân theo mọi ý tưởng kỳ quặc của các phóng viên. Nếu Gunther Glick muốn nghe theo sự chỉ dẫn của nhân vật nào đó qua điện thoại, thì Macri chỉ là một con chó bị xích vào dây của anh ta.

Chinita quan sát Glick. Anh ta đang ngồi trên ghế lái xe, có vẻ quyết làm bằng được chuyện này. Chắc chắn cha mẹ anh ta đều là diễn viên hài và đang lúc phấn chí nên đặt cho anh ta cái tên Gunther Glick. Chả trách anh chàng lúc nào cũng sôi sùng sục muốn thể hiện bản thân mình. Tuy nhiên, dù vô cùng hăm hở và háo hức, Glick vẫn chỉ là một anh chàng làng nhàng và tầm thường... nhưng dễ mến. Gần giống như Hugh Grant.

- Hay là chúng ta quay lại nhà thờ St. Peter? - Macri cố tỏ ra nhẹ nhàng. - Sau đó chúng ta xác minh lại tin này cũng được mà. Mật nghị Hồng y đã bắt đầu được một giờ rồi. Nhỡ các Hồng y công bố quyết định đúng lúc chúng ta vắng mặt thì sao?

Glick dường như không muốn nghe thấy gì.

- Tôi nghĩ là chúng ta sẽ phải rẽ phải ngay ở chỗ này. - Anh ta xoay tấm bản đồ, rồi tiếp tục ngắm soi. - Đúng rồi, rẽ phải ở đây... sau đó rẽ trái ngay lập tức. Anh ta bắt đầu cho xe quay sang con phố nhỏ trước mặt họ.

- Cẩn thận! - Macri thét lên. Là kỹ thuật viên camera, cô có cặp mắt cực kỳ tinh tường. May mà Glick cũng nhanh nhẹn không kém. Anh ta đạp mạnh cần

phanh, tránh khỏi ngã tư đúng lúc một đoàn bốn chiếc xe Alfa Romeo thành linh xuất hiện, lao nhanh như tên bắn. Vừa vượt qua sát mặt họ, lập tức cả bốn chiếc xe đều phanh lại, giảm tốc độ, rồi rẽ vào khu phố trước mặt. Chúng đi đúng con đường mà Glick đang định rẽ vào.

- Khủng khiếp! - Macri kêu lên.

Glick có vẻ giật mình.

- Cô có thấy không?

- Có chứ! Sao lại không! Suýt nữa họ cho chúng ta đi đòi còn gì.

- Không, tôi nói đến những cái xe kia cơ mà. - Giọng Glick chợt trở nên vô cùng hào hứng.

- Tất cả đều cùng một loại.

- Tức là bọn họ vừa điên vừa không có một tí trí tưởng tượng nào.

- Cả bốn chiếc xe đều chập kín.

- Thì sao?

- Tình cờ là bốn chiếc xe giống hệt nhau, mỗi chiếc đều tình cờ chở bốn người sao?

- Anh chưa bao giờ nghe nói tới đội xe tuần tra à?

- Ở Ý á? Glick quan sát ngã tư. - Làm gì mà đã tân tiến được đến mức ấy. - Anh ta gạt cần tăng tốc lao theo bốn chiếc xe vừa chạy qua.

Macri bị hất ngược vào lưng ghế. - Anh đang làm cái quái gì thế hả?

Glick tăng tốc lao xuống phố rồi rẽ trái theo những chiếc xe Alfa Romeo.

- Linh cảm mách bảo tôi rằng chúng ta không phải là những kẻ duy nhất tìm đến nhà thờ đó.